

udtalte, at han troede, vi ved Limfjorden helst vilde beholde Fiskeriet for os selv. Ja, det kunde der i og for sig været noget i, men da det nu ikke er Tilfældet, skal jeg oplyse om, at der i den østlige Del af Limfjorden har været benyttet 244 Ruser i det sidst afvigte Efteraar, og det af Fiskere fra Harboøre, Struer og i det hele taget fra den vestlige Del af Limfjorden, vist nok ogsaa af Fynboere, der have bosat sig paa Egnen, med næsten 100 Ruser. Hvis det ærede Medlem ønsker at faa Navnene at vide paa en Del af disse Fiskere, ere de til Tjeneste. For øvrigt vil jeg henvise ham til, hvad der staar i Betænkningen om Vaadfiskeriet Side 143 og 163.

Formanden: Folketingsmanden for Thisted Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Markvorsen: Over for det ærede Medlems Udtalelser skal jeg sige, at min Tro er, at dersom § 6 i det foreliggende Lovforslag vedtages, vil den allerstørste Del af disse Aaleruser blive forbudt af Grundejerne, og saaledes vil alt Fiskeriet udelukkes.

Formanden: Folketingsmanden for Hjørring Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

C. Sørensen: Jeg kommer til at rette en Udtalelse af det ærede Medlem, som jeg glemte at rette før, da jeg havde Ordet. Han nævnede nemlig, at Fiskeriretten var solgt fra Gjøøl, men ikke fra Øland. Deri tager det ærede Medlem fejl. Det er netop kun Ølandsfiskeriet, der er solgt, medens Fiskeriretten for Gjøøl er fri.

Berntsen: Da samtlige foregaaende Talere i Dag have fattet sig i prisværdig Korthed, skal jeg følge det gode Eksempel, og det kan jeg saa meget lettere, som der kun er et Par Paragraffer, jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til, nemlig §§ 4 og 6. Om Forslaget i al Almindelighed vil jeg udtale min Anerkendelse af den omhyggelige Maade, hvorpaa det er udarbejdet, og de Oplysninger, hyormed det er ledsaget. Jeg tror, at Tinget maa

være den højtærede Minister taknemmelig for hele den Maade, hvorpaa han har tillrettet denne Sag.

Det ærede Medlem for Helsingør (Christian Rasmussen) udtalte i Gaar — han var jo i det hele taget, saa vidt jeg forstod ham, en Modstander af hele Lovforslaget — at Idealet af en Lov om Saltvandsfiskeriet for ham stod som en Lov, der indeholdt særegne og forskellige Bestemmelser for de forskellige Fiskepladser hele Landet over. Dersom vi skulde vente med at vedtage en Lov om Saltvandsfiskeriet, indtil vi blive enige om at fastsætte særegne Bestemmelser for hver Fiskeriplads hele Landet over, saa tror jeg aldrig, at vi faa nogen Fiskerilov vedtagen mere. Der er jo her i Landet sikkert adskillige hundrede Fiskeripladser, og hvorledes det skulde være gørligt at forene Bestemmelser for hver enkelt af disse i en særlig Lov, fatter jeg ikke ganske, og jeg tror heller ikke, at det vil være i de fri Fiskeres Interesse, at de skulde være vidende om, hvorledes Forholdene ere ordnede paa de forskellige Pladser. Jeg tror, det er rigtigt, hvad den højtærede Minister her foreslaar, at man enes om faste og bestemte Regler gældende for Fiskeriet — saa vidt det er gørligt — for samtlige Fiskeripladser her i Landet.

De Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag, som jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til, ere, som sagt, Bestemmelserne i § 6 og § 4. Det vigtige og saa meget omstridte Spørgsmaal om Aalegaardsfiskeriet, som tidligere har hindret Vedtagelsen af en ny Lov om Saltvandsfiskeriet, har her efter min Formening i Lovforslagets § 6 for første Stykkes Vedkommende fundet en Affattelse, som jeg kan sympatisere med. I det hele taget maa man jo ikke være blind for, at over for dette store og vanskelige Spørgsmaal staar Rigsdagen noget svagt, idet man har vedtaget den uheldige Bestemmelse, som i sin Tid fik Udtryk i § 3 i Loven af 5te April 1888. Naar man ser, hvorledes denne Paragraf er affattet, kan man jo nok studse over, at man har siddet i Rigsdagen og været med til at vedtage en Lovbestemmelse, der indeholder saadanne Bestemmelser, som den nævnte Paragraf indeholder. Sagen var imidlertid den, at Rigsdagen stod over for Afgørelsen ved en